

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci

žalobce: P. C.
zastoupený advokátkou JUDr. Ivou Kuckirovou
sídlem Bašty 413/2, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2019, č. j. JMK 92207/2019, sp. zn. S - JMK 72747/2019 OŠ

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 24. 6. 2019, č. j. JMK 92207/2019, sp. zn. S - JMK 72747/2019 OŠ, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen zaplatit** žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč, a to k rukám jeho advokátky JUDr. Ivy Kuckirové do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný podle § 82 odst. 1 písm. b) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění

účinném do 30. 9. 2020 (dále jen „školský zákon“), potvrdil výsledek dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky, kterou žalobce vykonal formou písemné práce ze zkušebního předmětu Český jazyk a literatura na Střední odborné škole Znojmo, Dvořákova, příspěvková organizace, s hodnocením 11 bodů. V odůvodnění žalovaný vycházel ze závěru oponentního posudku hodnotitele Centra pro zjišťování výsledků vzdělávání – CERMAT (dále též „Centrum“) opatřeného na základě součinnosti.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť celé odůvodnění je pouhým „přebráním obecné odpovědi“. Odůvodnění zároveň postrádá jakékoliv vypořádání toho, že žalobce je studentem s přiznaným uzpůsobením maturitní zkoušky z důvodu vývojových poruch učení.
3. Žalovaný se nezabýval hodnocením jednotlivých otázek, pouze konstatoval, že jiný nezávislý oponentní hodnotitel hodnotil celou záležitost stejně jako první hodnotitel, tj. 11 body. Rozhodnutí se opírá výhradně o hodnocení práce oponentním hodnotitelem. Žalovaný se vůbec nevyjádřil k tomu, na základě čeho byly jednotlivé části hodnoceny tak, jak byly hodnoceny. Sám přitom uvedl, že si je vědom subjektivního hodnocení dané problematiky. Žalobce navrhl, aby soud za účelem posouzení odborné otázky nechal vypracovat znalecký posudek.
4. Žalobci byla diagnostikována specifická porucha učení, k čemuž nebylo v rámci hodnocení dostatečně přihlédnuto. Pouhé navýšení časového limitu a přidání jednoho bodu není dostatečné. I tyto skutečnosti by měl posoudit znalec.
5. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Ve vyjádření k žalobě ze dne 14. 4. 2020 žalovaný uvedl, že hodnocení původního a oponentního hodnotitele bylo citováno z toho důvodu, že odůvodnění rozhodnutí má obsahovat podklady, na základě kterých bylo rozhodováno. Žalovaný se zabýval hodnocením písemné práce žalobce v jednotlivých kritériích, a to i z pohledu konkrétních důvodů hodnocení toho kterého kritéria, kdy vycházel z komentářů k hodnocením, které považuje za dostatečné. K subjektivitě hodnocení se žalovaný blíže vyjádřil na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí. Žalovaný si k zajištění objektivity hodnocení nechal vypracovat oponentní posudek, a to i v kontextu zohlednění doporučení k uzpůsobení podmínek konání písemné práce. Jeho deklaraci považuje za hodnověrnou i díky několikaletým zkušenostem s Centrem. Hodnocení písemné práce žalobce dvěma certifikovanými pedagogy, kteří splňují podmínky § 80a školského zákona, jsou pro žalovaného dostatečnou zárukou objektivity hodnocení, a návrh žalobce na vypracování znaleckého posudku je proto neopodstatněný. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.
7. Žalobce se k předmětné zkoušce přihlásil jako žák SPUO-1. Součástí podkladů je i doporučení k uzpůsobení podmínek konání písemné práce. Žalobce měl nárok na uzpůsobení podmínek toliko v intencích doporučení a za předpokladu, že se dané symptomy v písemné práci projeví. Žalobce proti průběhu dílčí zkoušky neměl námitky. Hodnotitelé zohledňovali doporučení, což deklarovali v komentářích ke svým hodnocením, a závěr ve věci takového zohlednění v rozhodnutí konstatoval i žalovaný. Návrh žalobce na vypracování znaleckého posudku z důvodu ověření, zda bylo konkrétní

zohlednění doporučení dostatečné, je neopodstatněný, neboť písemná práce byla hodnocena pracovníky, kteří splňují podmínky dle § 80a školského zákona. Centrum podle školského zákona zajišťuje odbornou přípravu hodnotitelů pro výkon jejich funkce, což zahrnuje i pravidla zohledňování doporučení při hodnocení v souladu s centrálně stanovenými pravidly a kritérii hodnocení. Nikdo jiný v použití pravidel školen není.

8. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

9. Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná**.

Skutkový stav

10. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce na jaře roku 2019 neuspěl u maturitní zkoušky z českého jazyka a literatury, neboť písemná práce nesplňovala požadavky na maturitní práci. Pro složení této části maturitní zkoušky si zvolil slohové téma č. 1 *Děsuplná noc* (vypravování s hororovými prvky, jehož úvodem je výchozí text). Jak plyne ze *Záznamu o hodnocení písemné práce*, žalobce získal celkem 11 bodů, k úspěšnému splnění zkoušky mu chyběl 1 bod. V komentáři hodnotitele bylo u kritéria 1A (téma, obsah) ohodnoceného dvěma body uvedeno, že „[t]ext se od zadaného tématu v některých pasážích odklání a/nebo jsou některé pasáže povrchní.“ U kritéria 1B (komunikační situace, slohový útvar) ohodnoceného dvěma body hodnotitel uvedl: „Text vykazuje nedostatky vzhledem k zadané komunikační situaci a zadanému útvaru“. U kritéria 2A (pravopis, tvarosloví a slovtvorba) ohodnoceného jedním bodem hodnotitel konstatoval: „Pravopisné/tvaroslovné chyby se v textu vyskytují v hojné míře.“ U kritéria 2B (lexikum) ohodnoceného dvěma body hodnotitel uvedl, že „[s]lovní zásoba je spíše chudá. Nedostatky ve volbě slov a slovních spojení se vyskytují často.“ U kritéria 3A (věcná syntax, textová koheze) ohodnoceného dvěma body bylo uvedeno: „Výstavba větných celků je spíše jednoduchá/přetížená. Syntaktické nedostatky ve větné stavbě se v textu vyskytují občas a mají vliv na čtenářský komfort adresáta.“ U kritéria 3B (nadvětná syntax, koherence textu) ohodnoceného dvěma body hodnotitel konstatoval: „Text je spíše nesoudržný, nedostatky v jeho výstavbě mají občas vliv na čtenářský komfort adresáta“. Komentář dále obsahoval poznámku „2A Symptomy uvedené v doporučení byl zohledněny navýšením hodnocení v kritériu 2A o 1 bod“ a závěr, že „[p]ísemná práce nesplňuje požadavky kladené na maturitní práci“.
11. Žalobce následně požádal žalovaného o přezkoumání výsledku zkoušky, a to konkrétně v kritériích 1A a 1B, přičemž u každého z nich navrhoval navýšení hodnocení na 3 body. Dle žalobce v kritériu 1A text v zásadě odpovídal zadanému tématu a zároveň bylo téma zpracováno v zásadě funkčně. V kritériu 1B pak měla být funkčně užita přímá řeč, text tedy v zásadě odpovídal zadané komunikační situaci a zadanému útvaru. Dále žalobce požádal o navýšení bodového hodnocení o jeden bod v jednom z kritérií 2B, 3A nebo 3B dle upravené bodové škály pro hodnocení žáků s přiznaným uzpůsobením podmínek pro konání maturitní zkoušky (PUP). Ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí žalobce doplnil, že je přesvědčen, že hororová atmosféra byla v jeho práci dostatečně obsažena a splnil také styl vypravování a počet slov.
12. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zrekapituloval téma, které si žalobce pro svou písemnou práci zvolil, a závěry hodnocení této písemné práce původním

hodnotitelem (včetně bodové tabulky a komentáře). Dále definoval pravidla, podle nichž mělo hodnocení probíhat, a popsal povahu a smysl dílčí zkoušky maturity – písemné práce z českého jazyka, způsob hodnocení a hranici úspěšnosti. Následně shrnul vyjádření Centra, které si vyžádal, a které provedlo nové (oponentní) hodnocení písemné práce. Nezávislý hodnotitel se vyjádřil tak, že písemná práce byla ohodnocena v souladu s platnými kritérii hodnocení Centra a neshledal důvody pro změnu hodnocení ani komentáře k hodnocení. Žák byl nadále hodnocen výrokem „NEUSPĚL“ a písemná práce nesplňuje požadavky na maturitní práci. Blíže pak bylo oponentní hodnocení zdůvodněno (nad rámec již uvedeného v komentáři), že žalobce v kritériu 1A motivy dostatečně nerozvíjel, práce byla obtížně pochopitelná a zmatená. Hororová atmosféra zde není. U kritéria 1B bylo uvedeno, že i když je v práci užita přímá řeč, nepomáhá zvyšovat napětí a převažuje dějový popis. U kritéria 2A byly vypsány jednotlivé pravopisné a tvaroslovné chyby, u tohoto kritéria bylo zohledněno navýšení hodnocení o 1 bod. U kritéria 2B bylo popsáno, že slovní zásoba byla spíše chudá, v textu se často vyskytovaly výrazy, které byly nevhodně volené vzhledem k označované skutečnosti a volba slov a slovních spojení občas narušovaly porozumění textu (nedostatečná práce se synonymy a opakování stejných slov). U kritéria 3A byla uvedena konkrétní pochybení výstavby větných celků, u kritéria 3B hodnocení, že text je nepřehledný, nelogický a zápletka není dostatečně vysvětlena. Co se pak týče konkrétních námitek žalobce, žalovaný pouze odkázal na odůvodnění Centra popisující přezkum písemné práce. Žalovaný dále uvedl, že došlo k zohlednění symptomů písemného projevu dle doporučení školského poradenského zařízení a symptomů, které se v písemné práci projeví, a to v kritériu 2A.

Právní hodnocení

13. Žalobce v první řadě poukazoval na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů – podle žalobce se žalovaný zejména „*vůbec nevyjadřuje k tomu, na základě čeho byly jednotlivé části hodnoceny tak, jak byly hodnoceny*“. S tímto tvrzením se soud neztotožnil. Žalovaný v první řadě na stranách 3, 4 napadeného rozhodnutí podrobně popsal způsob hodnocení písemné práce. Prvotní hodnotitel postupoval podle pravidel hodnocení stanovených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a v rámci jednotlivých kritérií přidělil žalobci za písemnou práci body. Toto bodové hodnocení pak v komentáři opřel o slovní hodnocení vycházející ze sjednocených pravidel hodnocení. Zde je nutno konstatovat, že zejména v situaci, kdy je práce vyhodnocena jako neúspěšná, by přesvědčivost hodnocení prospěla, pokud by komentář k hodnocení byl poněkud košatější a např. poukazem na konkrétní chyby a nedostatky dotčenému studentovi fakticky umožnil na zjištěné vady práce do budoucna reagovat. To však na druhou stranu neznamena, že je takové stručné hodnocení věcně nesprávné. Právě za účelem vyloučení excesů při konání a hodnocení zkoušky zákon umožňuje přezkoumání jejího průběhu a výsledku. V tomto ohledu přitom žalovaný při vyřizování žalobcovy žádosti vycházel zejména z oponentního posudku Centra.
14. V uvedených souvislostech je třeba uvést, že žalovaný přezkoumatelným způsobem vysvětlil, proč hodnocení prvotního hodnotitele v konkrétních namítaných kritériích (1A a 1B) nevykazuje žalobcem namítané nedostatky a na základě čeho (oponentní posudek Centra) žalovaný k tomuto závěru dospěl. Tu lze současně konstatovat, že samotný oponentní posudek, který žalovaný získal v rámci součinnosti s Centrem, je sice toliko podkladem pro rozhodnutí žalovaného v rámci přezkumu výsledku příslušné dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky, to však žalovanému nebrání, aby na tento posudek

odkazoval či z něj přímo citoval. Zvláště v situaci, kdy se oponentní posudek ztotožnil s hodnocením prvotního hodnotitele a zároveň žádost o přezkoumání výsledku zkoušky je obsahově toliko subjektivní a odborně nepodloženou polemikou s hodnocením prvotního hodnotitele, není zcela zřejmé, proč by žalovaný z obsahu oponentního posudku neměl plně vycházet. Současně je třeba uvést, že oponentní posudek se popisem chyb a nedostatků písemné práce zabývá mnohem podrobněji než hodnocení prvotního hodnotitele. *In concreto*, k namítanému kritériu 1A je z oponentního posudku zřejmé, že žalobce měl dostatečně rozvinout motivy výchozího textu a hororové prvky, stejně tak z posouzení kritéria 1B vyplývá, že měl užít přímou řeč tak, aby zvyšoval napětí, a měl omezit dějový popis. Pokud žalovaný z těchto závěrů oponentního posudku vycházel a citoval je, naplnil též jeden ze smyslů přezkumu dílčí části maturitní zkoušky, totiž aby se samotnému zkoušenému dostalo jasné, konkrétní a srozumitelné informace o jeho případných nedostacích, které se v průběhu této zkoušky ukázaly a jejichž znalost může zkoušeného odpovídajícím způsobem nadále usměrňovat (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2016, č. j. 6 A 118/2012-53; judikatura správních soudů je dostupná na www.nssoud.cz). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí tak je patrné, z jakých důvodů žalobce v příslušné části maturitní zkoušky neobstál, kterých chyb se dopustil a jak může tyto chyby napravit.

15. V zásadě shodným a dostatečným způsobem (kdy vycházel ze stejných podkladů, tedy z hodnocení prvotního hodnotitele a z oponentního posudku Centra) se pak žalovaný vypořádal též s obecným tvrzením žalobce, že písemná práce svou kvalitou odpovídá charakteristikám vyššího bodového ohodnocení dle stanovených kritérií (viz str. 6 napadeného rozhodnutí). Ničím nepodložené přesvědčení žalobce (viz záznam o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 13. 6. 2019), že „splnil vyprávění“ a že jeho práce dostatečně obsahuje hororovou atmosféru, je vskutku pouhou subjektivní polemikou žalobce s hodnocením dvou odborných hodnotitelů – v tomto ohledu srov. např. věc vedenou Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 6 As 68/2012, v níž žalobkyně předložila konkurenční vyjádření lektorky cizího jazyka.
16. V návaznosti na shora uvedené pak soud neshledal důvodným ani návrh žalobce na zpracování znaleckého posudku za účelem přezkoumání hodnocení písemné práce po odborné stránce. Ačkoliv ani při soudním přezkumu písemné části maturitní zkoušky není obecně vyloučeno zabývat se otázkou závislou na odborném posouzení, k čemuž má soud k dispozici příslušné procesní nástroje, jež může v rámci dokazování použít (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 165/2012-22), v dané věci nebylo pro takový postup místa. Žalobcova písemná práce byla posouzena nezávisle na sobě nejdříve prvotním hodnotitelem a posléze hodnotitelem Centra, tedy pedagogickými odborníky plně kvalifikovanými k takovému hodnocení. Zároveň žalobce ani v žádosti o přezkum, ani v žalobě nijak nezpochybňoval jejich odbornou erudici, pouze obecně uváděl, že má za to, že jeho práce je vyšší kvality, než jak byla prvotním hodnotitelem posouzena. Takové subjektivní tvrzení žalobce ovšem nemůže být samo o sobě důvodem, pro nějž by měl soud nechat vypracovat další, v projednávaném případě již třetí, odborné hodnocení žalobcovy písemné práce. K tomu lze navíc odkázat na argumentaci rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu k míře volnosti hodnocení jednotlivých částí maturitní zkoušky, jakož i k zásadě zdrženlivosti soudní moci, uvedenou v bodech [46] a [47] jeho usnesení ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47, č. 3104/2014 Sb. NSS:

„[46] Rozšířený senát uznává, že jde o specifickou oblast vzdělávání a hodnocení znalostí a dovedností, kde je nutné ponechat určitou míru autonomie participujících subjektů (členové zkušebních komisí, zpracovatelé testů, hodnotitelé) při volbě zkušebních otázek a úloh a při jejich hodnocení. Míra této volnosti přitom souvisí s formou a povahou jednotlivých zkoušek. Soud musí respektovat rozsáhlejší míru volnosti hodnocení tam, kde toto hodnocení závisí do značné míry na neexaktních či kvalitativních hlediscích (např. hodnocení slohových prací), naopak právě u didaktických testů bude míra volnosti při hodnocení výsledků menší. Jakkoli však je nutné respektovat tento prostor k úvaze, nelze rezignovat na požadavek řádného odůvodnění rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky.

[47] Ačkoli tedy jsou správní soudy oprávněny přezkoumat rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky i z hlediska namítaných věcných nesprávností, přesto jsou v této specifické oblasti obzvláště povinny respektovat obecnou zásadu zdrženlivosti a sebeomezení, [...]. Jistě by nebylo správné, aby v důsledku aktivistické judikatury soudů maturitní zkoušky (případně další zkoušky) byly zcela formalizovány a judicializovány a aby soudci nabrazovali pedagogy.“

17. Žalobce dále poukázal na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ohledně otázky poruchy učení, která mu byla diagnostikována. Zde v první řadě namítl, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného „postrádá jakékoli vypořádání toho, že žalobce je studentem s přiznaným uzpůsobením maturitní zkoušky z důvodu vývojových poruch učení“. Toto tvrzení však *stricto sensu* není pravdivé, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí mimo jiné konstatoval, že žalobci byl „pro kompenzaci poruchy soustředění poskytnut prodloužený čas 140 minut“ (str. 2), a dále že oba hodnotitelé „zohledňovali symptomy písemného projevu dle doporučení školského poradenského zařízení a symptomy, které se v písemné práci žadatele projeví, byly zohledněny v kritériu oddílech 2A viz výše“ (str. 6). Nelze tak dospět k závěru, že by žalovaný danou problematiku zcela oslyšel.
18. Žalobce však též namítl, že k předmětné poruše učení nebylo v rámci hodnocení dostatečně přihlédnuto. Tímto žalobním bodem se ovšem soud nemohl zabývat věcně, neboť v tomto ohledu je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné. Jak uvedeno již výše, prvotní hodnotitel zohlednil symptomy uvedené v příslušném doporučení prostým konstatováním navýšení hodnocení v kritériu 2A o jeden bod. Žalobce se následně v žádosti o přezkoumání zkoušky výslovně domáhal navýšení bodového hodnocení o jeden bod v jednom z kritérií 2B, 3A nebo 3B dle upravené bodové škály pro hodnocení žáků s přiznaným uzpůsobením podmínek pro konání maturitní zkoušky. V oponentním posudku je k dané problematice toliko věta: „Symptomy uvedené v doporučení byly zohledněny navýšením hodnocení v kritériu 2A o 1 bod.“ Dospěl-li žalovaný na základě těchto podkladů k závěru, že „při hodnocení písemné práce bylo odpovídajícím způsobem zohledněno doporučení školského poradenského zařízení – uzpůsobení podmínek pro konání písemné práce“ (str. 6), nutno konstatovat, že žalobce se ani ze shromážděných podkladů, ani z rozhodnutí žalovaného nedozvěděl byt' jen stručnou odpověď na otázky plynoucí z jeho žádosti, totiž zda se jeho porucha učení neprojeví i v kritériích 2B, 3A nebo 3B, zda z důvodu projevu této poruchy nebylo možné navýšit hodnocení i v těchto kritériích či případně proč takové navýšení nebylo možné. Takové důvody rozhodnutí jsou tudíž nedostatečné. Soud přitom nemá apriorního důvodu jakkoli zpochybňovat kvalifikaci obou hodnotitelů v rozsahu zohledňování doporučení pro hodnocení žáků s přiznaným uzpůsobením podmínek písemné práce. Lze nicméně zopakovat již výše citovanou větu z bodu [46] usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. 3104/2014 Sb. NSS, že i přes

respektování prostoru k úvaze při hodnocení zkoušky „nelze rezignovat na požadavek řádného odůvodnění rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky“.

19. Jinak řečeno, namítal-li žalobce v žádosti, že symptomy jeho poruchy měly být zohledněny i v jiných kritériích, pak měl žalovaný alespoň stručně vysvětlit, zda a proč lze tyto symptomy v těchto jiných kritériích zohlednit. Tak však neučinil. Jestliže tedy napadené rozhodnutí (ani jeho podklady) ve vztahu k argumentaci žalobce neobsahuje dostatek informací o důvodech konkrétního hodnocení práce ve vztahu k namítaným symptomům, pak nelze dospět k jinému závěru, než že žalobcova argumentace obsažená v jeho žádosti zůstala žalovaným nevypořádána a rozhodnutí je v tomto rozsahu nepřezkoumatelné. Z tohoto důvodu soud danou problematiku nemohl hodnotit věcně a nezabýval se tak ani návrhem žalobce, aby za tímto účelem byl ustanoven znalec.

V. Závěr a náklady řízení

20. Z výše uvedených důvodů soud dle § 78 odst. 1, 4 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a bude se tak zabývat námitkou uvedenou žalobcem v jeho žádosti týkající se možného přihlédnutí k symptomům jeho poruchy i v kritériích 2B, 3A nebo 3B. Úkolem žalovaného tedy bude zejména vysvětlit, zda v daném případě lze nebo nelze přihlédnout k symptomům žalobcovy poruchy, které dle posudku bylo doporučeno tolerovat, i v dotčených kritériích, a pokud k nim přihlédnout lze, jak se taková skutečnost promítne do bodového hodnocení.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
22. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, neboť jím napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna jeho advokátky a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) a dva režijní paušály, a to ve výši 2 x 3 100 Kč a 2 x 300 Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 4 advokátního tarifu], tedy celkem 6 800 Kč. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalované přiznána náhrada nákladů ve výši 9 800 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. prosince 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu